

Arrest

nr. 80 574 van 2 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 8 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 10 februari 2012 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat W. VANDEVOORDE en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 augustus 2010 diende verzoeker een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische autoriteiten.

Op 18 november 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdende de weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad). Bij arrest nr. 74 349 van 31 januari 2012 verwierp de Raad het beroep van verzoeker en weigerde de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan verzoeker.

Op 8 maart 2012 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 10 februari 2012 nam de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker. Dit is thans de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het EVRM.

Verzoeker verklaart dat hij bij het indienen van zijn asielaanvraag uitdrukkelijk heeft verklaard dat zijn leven in gevaar is en toch levert de staatssecretaris hem een bevel af. Voorts verwijst verzoeker naar de onstabiele politieke en militaire situatie in Bangladesch en de voortdurende schendingen van de mensenrechten. Ter ondersteuning van zijn argumenten verwijst verzoeker naar internetartikelen van Amnesty International waarin de actuele situatie in Bangladesch wordt beschreven. Verzoeker meent dat een terugkeer naar Bangladesch ontegensprekelijk een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM.

Zoals de verwerende partij aangeeft in haar nota dient te worden vastgesteld dat verzoeker reeds asiel heeft aangevraagd in België waarbij hij gewag maakte van een vrees voor zijn leven bij een terugkeer naar Bangladesch. Deze aanvraag werd grondig onderzocht door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en resulteerde in een beslissing tot weigering van zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. In beroep werd deze beslissing bevestigd door de Raad.

Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48, § 2, b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de vreemdelingenwet). Aldus werd zowel door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, als door de Raad getoetst of er in hoofde van verzoeker een reëel risico bestaat op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Zoals voormeld hebben zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, als de Raad geoordeeld dat dit reëel risico in hoofde van verzoeker niet aanwezig is.

Het is aan verzoeker om aan te tonen dat er ernstige gronden zijn om aan te nemen dat hij in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld aan een reëel risico van een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM.

Door eenvoudig te verwijzen naar de algemene situatie in Bangladesch aan de hand van drie internetartikelen van Amnesty International, zonder deze op zijn eigen situatie te betrekken, toont verzoeker dit risico geenszins aan en maakt hij niet aannemelijk dat de beoordeling van zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, als van de Raad verkeerd is.

Een schending van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend en twaalf door:
mevr. J. CAMU, wnd. voorzitter,
dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU